هفت‌جهان

عباس کیارستمی در «آرت‌دوبی» ۲۰۱۴

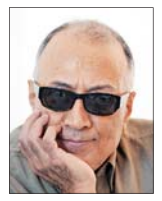

● **شرق:** عباس کیارستمی و پنج‌هنرمند دیگر در هشتمین نمایشگاه آرت‌دوبی ۲۰۱۴ شرکت می‌کنند. نمایشگاه بین‌المللی آرت‌دوبی از هشت‌سال قبل تاکنون با تمرکز بر هنر معاصر خاورمیانه، آفریقای‌شمالی و جنوب آسیا آغاز به کار کرده و در این مدت توانسته است به یکی از مهم‌ترین نمایشگاه‌های منطقه تبدیل شود و حتی موردتوجه منتقدان و گالری‌های غربی قرار گیرد. این نمایشگاه که به‌صورت سالانه برگزار می‌شود، هرسال روی یک موضوع یا جغرافیای خاص تمرکز می‌کند و در سال‌جاری نیز که از ۱۹ تا ۲۲ مارس برگزار می‌شود، هنر آسیای‌مرکزی و قفقاز را مورد بررسی قرار می‌دهند. همچنین در این دوره ۸۰ گالری از ۳۶ کشور حضور دارند که در بخش مدرن آن ۱۱گالری به ارایه شاهکارهای مدرن از یک یا دو هنرمند خواهند پرداخت. این درحالی است که نمایشگاه آرت‌دوبی سال گذشته میزبان ۲۵هزار بازدیدکننده از ۷۵موزه و گالری از ۳۰ کشور بوده است. گالری‌ها و هنرمندان ایرانی هم در سال‌های گذشته با شرکت در این رویداد، آثار خود را به نمایش گذاشته‌اند. در این دوره، گالری اعتماد از سوی ایران با عکس «انار» عباس کیارستمی و آثاری از شهریار احمدی، محسن احمدوند، مرتضی احمدوند، مهرداد محب‌علی و رامتین‌زاد شرکت می‌کند.

ادامه از صفحه ۷

از کلاژ تصویری تا کلاژ مفهومی

حالا چرا «۱+۹» شد عنوان نمایشگاه؟

در اغلب موارد به‌جز هنر اجرا، دوست دارم، طنز هرچند از نوع زیرپوستی آن، بخشی از کار باشد. همچنین در این دوره، عنوان اثر می‌تواند، مستقل از اثر هم باشد. بنابراین با توجه به اتفاقات یک‌سال گذشته و مذاکرات «۱+۵» و با توجه به اینکه کار گروهی و جمع‌کردن ۱۰ نقاش کنار هم کار آسانی نیست، این عنوان را به قصد ارجاع تاریخی در سالیان آتی انتخاب کردم.

در یک تحلیل کلی، سوژه‌های این نمایشگاه را چگونه ارزیابی می‌کنید؟

درواقع بحث هویت و چندپارگی آن، بالاخص در جوامع شرقی در حوزه فلسفه اجتماعی و بازتابش در آثار هنری که گاه فریاد می‌زنند، گاه رندانه از آن عبور می‌کنند و هرازگاهی نیز در لایه‌های زیرینشان آن را نشانه می‌روند. شیوه‌ها و کارکردهای ما نسبت به محرک‌های بیرونی متفاوت است ولی نقطه اوج داستان زمانی است که آن محرک ثابت کشف شود در آن هنگام تحلیل و زبان هرکدام لطف ماجراست.

از اتاق «فلش قرمز» بگویید. گویا ابتکار شما در نقش نمایشگاه‌گردان است؟

چیدمان «چراغ قرمز» درواقع برآیند کلی و درواقع ختم کلامی بود بر نمایشگاه که به‌صورت یک کار مفهومی ارایه کردم. درواقع نقطه کانونی که در استیتمنت هم به آن اشاره شده است.

آیا نمایشگاه‌گردانی نتیجه خوبی داشته و آن را ادامه می‌دهید یا نقاشی را در پیش می‌گیرید؟ این دو خللی در هم ایجاد نمی‌کنند؟

در کلیت فضای زندگی من چیزی جدا از هنر نیست و قاعدتا هر بخش که با این امر در ارتباط باشد برای من جذاب و قابل‌تجربه‌کردن است. فقط امری که قدری کار را سخت می‌کند، حس مسوولیتی است که از جهت انتخاب، ارایه و کشف یک اتفاق، نسبت به آثار بقیه دارید. معرفی آرتیست همچنین ساپورت هنرمند در مارکت، که خیلی از این موارد را تولید کار هنری هم به شکل کمرنگ‌تری دارد. به‌هرحال بیان دغدغه‌ها، احساسات و عواطف را می‌توان با خلق اثر بیان کرد و گاهی با جست‌وجو و کشف در آثار دیگران و اگر قدری هوشمندی در کار باشد نه‌تنها منافاتی با هم ندارند که هیچ، مکمل هم نیز هستند.

اوضاع فروش آثار هنری و مارکت هنر را چگونه می‌بینید؟

صحبت از مارکت هنر چون همیشه با حاشیه‌های خاص خود همراه است، کمی سخت است؛ ولی همیشه فروش آثار هنرمندان جوان، سخت بوده و هست. خصوصا در چندسال اخیر با اضافه‌شدن جمع‌های جدید خریداران که فقط باتوجه به سود مالی آن وارد این بازار شده‌اند. معرفی کار و توجیه این افراد برای خرید کار جوان‌ترها سخت‌تر هم شده است. ولی فروش آثار آرتیست‌هایی که تبدیل به‌نوعی برند شده‌اند، قطعا خیلی روان‌تر و ساده‌تر است. به‌هرحال با توجه به نوبودن این جریانات و تا رسیدن به استانداردهای درست، زمان لازم است ولی قرارگرفتن سرمایه‌ها در مسیر درست و حمایت از آرتیست‌های واقعی قطعا باعث جریان‌سازی‌های ماندگار در این حوزه خواهد شد.

نام گالری فریا کمتر شنیده شده ولی با جمع‌کردن نمایشگاه خوبی چون «۱+۹» بر سر زبان افتاد، فریا چه رویکردی را در زمینه ارایه آثار هنری دنبال می‌کند؟

من از شهریور امسال به‌عنوان مدیر هنری این گالری شروع به کار کردم، گالری فریا به نسبت گالری‌های موجود در تهران، فضای مناسب و بزرگی دارد. حتی امکان برگزاری دو نمایشگاه انفرادی را نیز در این فضا داریم. این گالری نزدیک به یک‌سال است که با مدیریت «فرزاد صادقی» شروع به‌کار کرده و امیدوارم در آینده با همکاری و حمایت‌های ایشان قادر باشیم مثل این نمایشگاه به نوعی خواسته‌های هنرمندان و مخاطبین را حداقل نسبت به استانداردهای اولیه پاسخگو باشیم.

همراه با «گیزلا وارگا سینایی» در گالری‌های تهران

گالری‌ها شبیه سالن مُد شده‌اند

مریم امیرفرشی

دعوت از هنرمندان هم مقوله‌ای است درخور تفکر و توجه. هماهنگی با پیشکسوتان هنرهای تجسمی برای دیدن گالری‌های تهران، چندان کار آسانی نیست. قرار بر این بود جمعه گذشته با گیزلا سینایی به چند گالری سر بزنیم اما او فرصت کافی برای بازدید از چندین گالری نداشت. گفت قرار است به گالری «سین» برود، برای دیدن کارهای «مهدی احمدی» بازیگر و نقاش و از شاگردان قدیمش. من هم فرصت را غنیمت شمرده و باز هم در هوای نه‌چندان سرد و نه‌چندان پاکیزه ۲۰دی، شال و کلاه کرده و به‌سوی سین رفتم.

مهدی احمدی: بازیگر یا نقاش؟

گالری در ساعت اول افتتاحیه به‌قدر کافی شلوغ است. گیج از عطر دم‌نوش نعنا دور مختصری می‌زنم و یک‌بار آثار را می‌بینم. گیزلا سینایی نقاش مجارالاصلی است که پیش از انقلاب به ایران آمده. او همسر خسرو سینایی، فیلمساز است. فارسی را شیرین و روان صحبت می‌کند. ابتدای گفت‌وگو با وی، او آشنایی را می‌بیند و سر صحبت درباره حمایت از یوزپلنگ ایرانی باز می‌شود. من فقط گوش می‌کنم. گیزلا مشعوف فضای گالری است. به‌نظر او گالری‌ها شبیه سالن مُد شده‌اند به‌نظر من هم گالری‌ها روزهای جمعه دنیای دیگری را تجربه می‌کنند. بعدازظهرهای جمعه برای خیلی‌ها شاید دلگیر است اما خیلی‌ها که یا هنرمند هستند یا هنردوست، این روز از پیله تنهایی‌شان بیرون می‌آیند، بهترین لباسشان را می‌پوشند و چندساعتی را در گالری‌های تهران صرف می‌کنند، آدم‌ها در گالری‌ها تکرار می‌شوند؛ همانند بسیاری از آثار که تکراری‌اند. دیدارها تازه می‌شود و حرف‌ها و حدیث‌ها. روزهای جمعه تمامی حواشی جامعه هنری در گالری‌ها زمزمه می‌شود. خوب یا بد، اتفاقی است که در حال افتادن است. مهدی احمدی بازیگر فیلم‌هایی چون آواز قو، بازنشسته‌ها، بهشت اینجاست و آتش سبز، با نمایش آثار خود در گالری سین، تا اول بهمن میزبان مخاطبین خود است. آثاری که اشتراکات مفهومی با آثار قبلی وی دارد. دغدغه او کماکان تاریخ است؛ تاریخی اسطوره‌ای که به فیگور آدم‌های امروزی مزین است، و در بعضی از آثار با آنها تلفیق شده. آثار مهدی احمدی را باید به‌عنوان یک مجموعه نگاه کرد. از نگاه گیزلاسینایی، مهدی احمدی جست‌وجوگر است؛ اما بن‌مایه مشترکی را در آثار خود دنبال می‌کند. او در ۱۸سالگی شاگرد گیزلا در آتلیه او بوده. جواب او وقتی پرسیدم آیا تکرار مضامین اسطوره‌ای، سطح مفهومی آثار را تقلیل نمی‌دهد؟ این است: «نه، به‌نظرم بالا می‌برد و فکر می‌کنم فرقی هم نمی‌کند، تو اگر از زبان درست استفاده کنی، فرقی نمی‌کند که گیاه در کارت بیاوری یا اسطوره؛ هرکس یک‌چیزی را دنبال می‌کند. او همیشه دنبال یک موضوع جدید است. حتی در همان موضوعاتی که درباره آنها حرف می‌زند، دنبال راه جدیدی است که همان طیف را دارد.»

تجربه‌های قاب‌شده

جست‌وجوگری باید ویژگی هنرمند باشد نه یک ایده‌آل. جست‌وجو و تجربه‌های جدید، مرزهای مشترکی دارند. تجربه جدید را نمی‌توان به‌سرعت قاب کرد و در نمایشگاه ارایه داد؛ اتفاقی که این‌روزها مدام در حال افتادن است. هنر معاصر ایران یا در حال تکرار است یا از ارایه آثار متفاوت می‌ترسد. برخی هنرمندان ترجیح می‌دهند همسو با جریان آب حرکت کنند مبادا از قافله بازار هنر عقب بمانند خوشبختانه گیزلا با من در این‌باره توافق نظر دارد. می‌گوید: «وقت می‌خواهد، راه می‌خواهد، سن می‌خواهد. جوان‌ها الان موقعیت خوبی دارند، امکانات فراوان دارند، دوره ما به این صورت نبود، سخت کار می‌کردیم در دوره‌ای که اصلا گالری‌ها باز نبودند. الان رقابت بالاست و چیزی که خطرناک است، موفقیت زودهنگامی است که بعضی هنرمندان دچار آن شده‌اند. اثرشان در یک حراج فروخته می‌شود و همین برایشان کافی است. بقیه هم دنبال راهی هستند که اثرشان را بفروشند یا به این حراجی‌ها راه پیدا کنند. زمان ما برپایی نمایشگاه رویا بود، اصلا انتظار فروش نداشتیم، اگر یک کار فروش می‌رفت، خوشحال می‌شدیم. این داستان تازه باب شده. در بعضی نمایشگاه‌ها کل آثار فروش می‌رود، که ممکن است واقعی نباشد. یا یک‌نفر به یک‌دهم قیمت واقعی، آنها را خریداری می‌کند. هنرمند جوانی که می‌خواهد به‌سرعت به این نقطه دست پیدا کند، می‌سوزد، چون اگر صدبار خود را تکرار کند و چیز جدیدی نداشته باشد از دور خارج خواهد شد. ۵۰سال زمان می‌برد تا ببینیم هنرمند آیا موفق بوده یا نه. ما خودمان در گروه «دنا»، چنین مشکلی داشتیم، به این نتیجه رسیدیم که هنرمند پایین‌تر از ۴۰سال را نپذیریم، الان در ایران یک دوره جوشان است. ایران آرتیست جوان زیاد دارد، این هنرمندها غربال می‌شوند، چون رقابت بالاست. کار خوب هم دیده می‌شود، کار ضعیف هم دیده می‌شود. خاصیت هنر همین است. کسی ماندگار می‌شود که حرفی برای گفتن داشته باشد مگر چقدر می‌توان حرف برای گفتن داشت. بعضی هنرمندان کارکردن را رها می‌کنند و عاقبت کارشناس هنری می‌شوند یا منتقد.» وقتی این جمله آخر را می‌گوید دستی به شانه من می‌زند و می‌خندد. چندان بی‌راه هم نمی‌گوید اما جای کارشناس و منتقد هنری در میان خیل عظیم هنرمندان در حوزه‌های مختلف بسیار خالی است. منتقد کسی نیست که تنها با گذراندن دوره‌های تاریخ هنر بتواند اثری را نقد کند یا حتی اگر فلسفه بداند، روانشناسی بداند و تمامی تئوری‌های نقد را از حفظ باشد. این عوامل شرط لازم هستند و نه کافی. منتقد باید تاریخ هنر بداند، فلسفه، جامعه‌شناسی، ادبیات و روانشناسی بداند او نمی‌تواند به اخبار سیاسی بی‌اعتنا باشد. دانستن، شرط لازم است و زندگی‌کردن، شرط کافی. منتقد باید بتواند دریچه متفاوتی را به‌روی مخاطب باز کند، و چیزی را نشان بدهد که دیگران قادر به دیدن و درک آن نیستند. صرف‌نظر از اینکه موضع خود منتقد باید روشن باشد. همه‌چیز را همگان دانند. دوستانی را می‌شناسم که همه فن حریفند اما در نقد تنهاوتنها سلایق شخصی و عملکرد روابط خود با هنرمند را منعکس می‌کنند و این می‌شود همین وضعی که درحال‌حاضر در فضای هنرهای تجسمی حاکم است. در حال صحبت با گیزلا سینایی، صدای خسرو سینایی هم در پس‌زمینه حرف‌های ما شنیده می‌شود. منتظر ماندم با او هم گفت‌وگویی داشته باشم اما خانواده سینایی برای رفتن شتاب داشتند.

گیزلا و خاطرات «وین»

پایان گفت‌وگوی ما خاطراتی بود که گیزلا از وین پایتخت اتریش برای من تعریف کرد، زمانی که به قول خودش کار حرفه‌ای وی درحال شکل‌گیری بوده. در آن دوره در مجارستان «ارت نوا» را دوره‌ای منحط می‌دانستند اما در وین توجه ویژه‌ای به آن داشتند. آثار «شیله» و «کلیمت» در وین محبوبیت و شهرت داشته. او می‌گوید: «خود «آرت نوا» هنری تجربی بوده کلیمت نقاشی است که در آثارش دارای جرات و جسارتی ویژه است. فیگورهای وی خیلی جاها از فرم خارج شدند. به این نقاشان در ابتدا کلی بد و بیراه می‌گفتند. اما کار ایشان یک انقلاب بود. بعضی وقت‌ها انقلاب لازم است. من هم زمانی که فیگورهای کوچه‌بازاری را در آثارم وارد کردم با استقبال روبه‌رو نشد ولی بعد از این همه سال، خیلی‌ها سراغ آن آثار را از من می‌گیرند. اما من نمی‌توانم خیلی از کارها را دوباره تکرار کنم. دغدغه‌های هنرمند در هر مقطعی یک چیزی است. اروپایی‌ها خیلی از شرق الهام گرفتند. پیکاسو، ماتیس و حتی ونگوگ. آن وقت ما می‌رویم و آنها را تکرار می‌کنیم. ما می‌توانیم تاثیرگذار باشیم. در چین، آثار نقاشی سنتی‌شان را در کنار آثار معاصر نمایش می‌دهند و برای سنت احترام زیادی قایل هستند. اینجا البته اتفاقاتی افتاده و هنر در حال جوشش است باید صبر کرد تا دید چه اتفاقی در آینده می‌افتد.»

آخر قصه

قبل از خروج از گالری سین، دوباره نقاشی‌های مهدی احمدی را مرور می‌کنم و با هم به اختصار گفت‌وگو می‌کنیم. پیگیری مهدی احمدی و تلاش وی برای دستیابی به زبانی شخصی، کاملا مشخص است اما آثار از ریتم واحدی برخوردار نیستند. در بعضی آثار همه‌چیز خوب است، تکنیک، فرم و دیگر عناصر بصری در خدمت مفهوم موردنظر نقاش به خوبی نقش ایفا کرده‌اند، اما در بعضی آثار، وجود نوعی آشفتگی ما را از پیگیری اثر منصرف می‌کند. فیگور انسان در تمامی آثار وی دارای نقشی محوری است و تلفیق آنها با مضامین اسطوره‌ای، تلاشی است برای بازنمایی نوعی تضاد و تقابل کهن‌الگویی در ذهن نقاش... گالری‌گردی این هفته با گیزلا سینایی تمام می‌شود و من برای پیگیری حکایت همچنان باقی دیگر گالری‌ها، گالری سین را ترک می‌کنم.

عکس: بهنام موذن

با جشنواره تئاتر

حاشیه‌سازی یک تماشاگر برای «ننه دلاور»

شرق: سی‌ودومین جشنواره بین‌المللی تئاتر فجر در حالی وارد چهارمین روز خود در تهران می‌شود که حاشیه‌هایی برای برخی از اجراها و برنامه‌های این جشنواره پیش آمده است؛ حاشیه‌هایی که جمع‌شدن نمایشگاه عکس و پوستر تئاتر در زیرگذر تئاتر شهر که شهردار تهران به هنرمندان قولش را داده بود یکی از آنهاست. قادر آشنا دبیر این دوره از جشنواره درباره جمع‌شدن این نمایشگاه به ایسنا گفته: «طبق نامه‌نگاری‌هایی که پیش از این انجام داده بودیم، قرار بود این نمایشگاه تا ۱۲ بهمن‌ماه در زیرگذر چهارراه ولیعصر دایر باشد اما آقای حسینی دبیر نمایشگاه پوستر و عکس جشنواره تئاتر فجر همزمان با افتتاح این نمایشگاه به‌طور شفاهی شنیده بود که گویا نهادها و ارگان‌های دیگری هم در نوبت برگزاری نمایشگاه در این زیرگذر هستند، با این حال هیچ‌چیز به‌طور مکتوب به ما ارایه نشد. به‌هرحال موضوع جمع‌شدن نمایشگاه پوستر و بروشور جشنواره از زیرگذر ولیعصر (عج) را تمام‌شده تلقی می‌کنم و شب گذشته با تلاش هنرمندان و ستاد برگزاری جشنواره این نمایشگاه به‌طور شبانه در سالن انتظار تالار اصلی مجموعه تئاتر شهر دایر شد. همه حاشیه‌ها به جشنواره مربوط نیست و به تماشاگران هم معطوف می‌شود.» اما همه حاشیه‌ها به‌نحوه برگزاری جشنواره معطوف نمی‌شود و تماشاگران نیز گاهی حاشیه‌ساز می‌شوند. مانند تماشاگری که در حین اجرای «ننه دلاور» به کارگردانی زهرا صبری فیلمبرداری کرد و درگیری او با حراست سالن ایرانشهر باعث قطع‌شدن اجرا در میانه شد. این نمایش در شرایطی به صحنه رفت که حدود چهار ردیف از تماشاگران برای تماشای این نمایش روی زمین نشسته بودند. قرار بود این نمایش روز دوشنبه در دونوبت ۱۸ و ۲۱ در تماشاخانه ایرانشهر به صحنه برود اما اولین اجرای آن لغو شد به‌همین دلیل تماشاگرانی که بلیت این اجرا را تهیه کرده بودند در سانس دوم به تماشای آن نشستند.

زیر آسمان فیروزه‌ای

برای اولین‌بار به همت حمیدرضا قلیچ‌خانی

تاریخ خوشنویسی ایران مکتوب شد

شرق: انتشارات فرهنگ معاصر، کتاب نفیس «درآمدی بر خوشنویسی ایرانی» را به تالیف حمیدرضا قلیچ‌خانی منتشر کرد. این کتاب که به یاد پدر خوشنویسی ایرانی، ابن مقله فارسی روانه بازار شده، نخستین کتابی است که به‌صورت جامع و در پنج فصل تاریخ خوشنویسی ایرانی از عصر هخامنشیان تا دوره معاصر را مرور می‌کند. کتاب درآمدی بر خوشنویسی ایرانی پژوهش را از پیدایش زبان و خط در ایران و مرور خط‌های رایج در عصر هخامنشیان، اشکانیان و ساسانیان آغاز کرده و سپس به مرور تاریخ خوشنویسی در دوره‌های مختلف تا عصر حاضر و پیدایش نقاشیخط ادامه می‌دهد. مولف این کتاب همچنین فصل‌هایی با عنوان «آموزش خوشنویسی»، «شعر و خوشنویسی» و «رساله‌های آموزشی خوشنویسی» را نیز در این کتاب گنجانده تا پژوهش خویش را کامل کند. در صفحات پایانی کتاب و پیش از شرح تصاویر و نمایه نیز فهرست کاملی از هنرمندان عرصه خوشنویسی ارایه شده است که حاصل یادداشت‌های خلاصه‌شده مولف طی ۱۵سال است. جامعه آماری این فهرست، برگیرنده کاتبان و خوشنویسانی است که در روند تولید آثار نفیس و ارزشمند یا پیدایش و تحولات خط یا سبکی در خوشنویسی نقش داشته‌اند و گاه هنرمندان گمنامی را در برمی‌گیرد که تاکنون معرفی نشده‌اند. اما یکی از ویژگی‌های ممتاز کتاب حاضر تصاویر مستند رنگی از نمونه‌های خطی است که در کتاب از آنها یاد شده و از موزه‌ها و گنجینه‌های شخصی افراد گردآوری شده که ۹۵درصد این تصاویر تاکنون به چاپ نرسیده است و ازاین‌رو می‌توان تاریخ خوشنویسی را در این کتاب با مرور تصاویرش به‌تنهایی نیز دنبال کرد. این کتاب در تیراژ دوهزار نسخه، در ۴۰۰ صفحه و در قطع رحلی منتشر شده است.

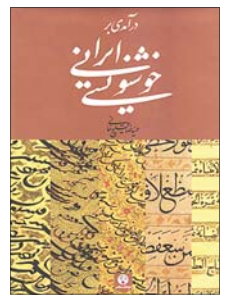

چهره روز

استعفای «آقای بازیگر» از «خانه تئاتر» و «خانه هنرمندان»

انتظامی: خسته شده‌ام

● **شرق:** عزت‌الله انتظامی با انتشار استعفانامه‌ای مشترک از سمت ریاست هیات‌مدیره خانه تئاتر و عضویت در شورایعالی خانه هنرمندان ایران استعفا کرد. این دومین باری است که در دو سال گذشته انتظامی از شورایعالی خانه هنرمندان استعفا می‌کند. آنچه در نامه استعفای «آقای بازیگر» منتشر شده است؛ به‌نظر می‌رسد که او از موضوعی در این دونهاد غیردولتی دلگیر است. اما در گفت‌وگوی بسیار کوتاهش با «شرق» گفت: «بیمار هستم و از این حجم کار خسته شده‌ام و نمی‌توانم ادامه بدهم. به‌همین دلیل از خانه هنرمندان و خانه تئاتر استعفا دادم.» انتظامی پیش از این به ایسنا گفته بود: «با مشکلاتی که پیش‌رو است نمی‌توانم با صداقت کارم را ادامه دهم. تاکنون هم بدون هیچ دستمزدی فعالیت می‌کردم اما مسایلی پیش آمده که دیدم نباشم، بهتر است. من جزو پایه‌گذاران موزه سینما هستم و درحال‌حاضر هم عضو هیات‌امنا، رییس هیات‌مدیره و عضو هیات‌مدیره موزه هستم و خیلی‌ها به‌خاطر من به آنجا آمدند و در حال حاضر هم ترجیح می‌دهم موزه سینما تنها جایی باشد که با آن همکاری می‌کنم.» در متن استعفای انتظامی خطاب به هیات‌مدیره خانه تئاتر و خانه هنرمندان آمده است: «مزرع سبز فلک دیدم و داس مه نو/ یادم از کشته خویش آمد و هنگام‌درو/هیات‌مدیره‌خانه‌تئاتر/شورایعالی‌خانه‌هنرمندان ایران؛ بیش از هفتاد سال است که با شور و شوق بسیار و بی‌دریغ برای هنر سرزمین‌ام از پای ننشسته‌ام. از دهه ۲۰ در کوچه پس کوچه‌های لاله‌زار که نوجوان و عاشق بودم، تا به امروز و این روزهای خاکستری که همچنان عاشقم و خستگی‌ناپذیر. از آنجا که فضای کنونی سبب شده تا خستگی این سال‌ها به تن سالخورده‌ام بماند، استعفای خود را از خانه تئاتر و خانه هنرمندان ایران اعلام می‌دارم.»

مژگان صدرایی رییس روابط‌عمومی خانه هنرمندان در گفت‌وگو با «شرق» علت استعفای انتظامی را «بیماری» دانست و گفت: «ایشان از مدتی پیش بیمار هستند و کمتر از خانه بیرون می‌آیند. به‌همین دلیل به جای خودشان خانم تیموریان را برای عضویت در شورایعالی معرفی کردند. اما شورایعالی تا جایی که می‌دانم با استعفای ایشان موافقت نکرده است.» غلامحسین امیرخانی رییس شورایعالی خانه هنرمندان به‌دلیل کسالت در این مورد صحبت نکرد و اعلام نتیجه را به روزهای بعد موکول کرد. هیات‌مدیره خانه تئاتر نیز در مورد استعفای انتظامی هیچ توضیحی ندادند. به‌نظر می‌رسد خانه تئاتر بعد از بررسی موضوع با خود عزت‌الله انتظامی درباره استعفای ایشان که از ابتدای تاسیس این نهاد صنفی در مقام رییس هیات‌مدیره بود اعلام کند.

پیشنهاد روز

«فلورا فیض‌بخش» آثارش را به گالری «اعتماد» می‌برد

● **شرق:** نمایشگاه نقاشی‌های فلورا فیض‌بخش با عنوان «آفرینش چهارم» در گالری اعتماد برگزار می‌شود. واحد خاکدان، از نقاشان معاصر در مقدمه‌ای که برای کاتالوگ این نمایشگاه نوشته، عنوان کرده است: «نقاشی که سال‌ها موضوع اصلی بسیاری از کارهایش زن و معضلات اجتماعی‌اش بوده... گویی خسته از این فریادها و نجواها در پی سکوتی آرام‌بخش به وادی دیگری گام می‌گذارد و با کششی درونی به تصویر عناصری از طبیعت می‌پردازد که ریشه در ضمیر ناخودآگاهش دارد.» مراسم افتتاح این نمایشگاه ساعت۱۵ روز جمعه، چهارم بهمن برگزار می‌شود و تا ۱۵بهمن در گالری اعتماد به نشانی خیابان نیاوران (شهید باهنر)، میدان یاسر، خیابان صادقی‌قمی، خیابان بوکان (دوراهی سمت راست)، پلاک چهار درحال برگزاری است.

نوبت اول

(آگهی فراخوان ارزیابی کیفی مناقصه گران)

م ع/۳۰ ک/۹۲

شرکت نفت مناطق مرکزی ایران
شرکت بهره برداری نفت و گاز غرب (سهامی خاص)

موضوع: مناقصه عمومی دو مرحله ای مربوط به خرید اسپلیت و پکیج

شرکت بهره برداری نفت و گاز غرب در نظر دارد قلم کالایی فوق را جهت استفاده در منطقه چشمه خوش با مشخصات و شرایط زیر از طریق برگزاری مناقصه عمومی خریداری نماید.

شرح مختصر کالا یا مواد مورد نیاز :

کولر اسپلیت دیواری دو تکه
شرایط آب و هوایی : تروپیکال (T۳)
دارای کمپرسور پیستونی
سرمایشی: BTU ۱۸۰۰۰ , BTU ۲۴۰۰۰ , BTU ۳۰۰۰۰
پکیج: BTU ۱۰۰۰۰۰

ضمانت نامه شرکت در مناقصه مبلغ ۶۰/۹۰۰/۰۰۰ ریال می باشد و ۲۵٪ پیش پرداخت به برنده مناقصه در قبال ارائه ضمانت نامه بانکی قابل پرداخت خواهد بود .

ضمنا ارائه شناسه ملی کالا (ایران کد) برای کلیه کالاهای موضوع مناقصه الزامی است .

متقاضیان دارای شخصیت حقوقی جهت دریافت اسناد ارزیابی کیفی می توانند حداکثر تا ۷ روز پس از نشر آگهی نوبت دوم نسبت به ارسال نامه اعلام آمادگی از طریق پست الکترونیک رسمی به آدرس WOGPC@CHMAIL.IR اقدام نمایند .در صورت نیاز به اطلاعات بیشتر نیز می توانند به آدرس کرمانشاه ، میدان نفت ، بلوار زن ، پلاک ۴۲ ، شرکت نفت و گاز غرب ، اداره تدارکات کالا مراجعه و یا با شماره تلفن ۸۳۷۰۰۷۲ داخلی ۱۴۳ تماس حاصل فرمایند .

روابط عمومی شرکت بهره برداری نفت و گاز غرب- WWW.WOGPC.IR